

AIXECA'T

Butlletí informatiu de la Delegació de Pastoral Social de l'Arquidiòcesi de Barcelona
abril a juliol de 2016/ Número 206

Editorial

Déu Vós guard,

De nou, torneu a tenir a mans l'Aixeca't. Durant un curs no ha estat possible la seva publicació, ja que la secretaria de la Delegació, Eva Palau, ha estat de baixa per motius de salut. Afortunadament ja restablerta, podem tornar a la normalitat. Us demanem disculpes.

El curs passat ha estat un curs molt intens. Destaquem alguns dels fets més rellevants:

1. La crisi dels refugiats. Ens avergonyim dels dirigents de la CEE en general i d'Espanya, de forma particular. Tot sembla reduït a un ball de xifres, de quotes que s'han de repartir els estats. Quotes, que per més inri, no es compleixen. S'intercanvien refugiats, a canvi de compensacions econòmiques. No es fa cap tipus d'escarafalls en pactar amb governs tant corruptes com el de Turquia. Es posen tot tipus de dificultats perquè ajuntaments i comunitats autònomes puguin acollir a

aquestes persones que fugen de la guerra, de la persecució i de la fam.

El col·lectiu *Caminem junts en la diversitat*, va celebrar el mes de gener, el dia del migrant i el refugiat (trobareu informació en aquest mateix número). El lema que varem escollir és prou significatiu. Sóc a la porta i truco. A la porta d'Europa truquen els refugiats, però no només els refugiats, amb ells truca el mateix Senyor Jesús. Continuen essent vàlides les paraules del Gènesis: On és el teu germà Abel?. No podem respondre com Cain: No ho sé. Que potser sóc el guardià del meu germà?

2. Reobertura del Centre d'internament d'estrangers (CIES). Després d'uns mesos tancat per obres de rehabilitació el CIES ha tornat a obrir. De res han valgut els posicionaments del Parlament de Catalunya, de l'Ajuntament de Barcelona, de moltes organitzacions i institucions. El CIES teòricament no és una presó, ja que els qui són internats no han realitzat cap delictes, sinó que han estat privats de llibertat per no tenir els "papers" en regla. Els interns en el CIES, viuen amb moltes incerteses, ja que ignoren quin serà el seu futur més proper. Alguns seran deportats, altres seran deixats en llibertat, amb una ordre d'expulsió. Això provoca molta angoixa. Tenen famílies aquí, alguns temen tornar al seu país, ja que allà no tenen cap seguretat, jurídica, o significa tornar a la precarietat, que els va obligar a emigrar. També cal denunciar la poca diligència que mostren alguns advocats d'ofici, (no tots afortunadament) fent tant sols tràmits rutinaris.

3. Publicació del llibre d'Oriol Xirinachs, *Tornem Jesús als pobres*. En aquest llibre es recullen les reflexions d'Oriol Xirinachs. Reflexions que va compartir amb un seminari del Secretariat pels marginats, i que gràcies a CPL, han pogut ser publicades. És un llibre per ser llegit, i per ser treballat. El mateix Oriol ens ofereix un seguit de qüestionaris, que de segur ajudaran aprofundir, com podem retornar al més vulnerables, el que de dret els perteneix: Jesús de Natzaret. Des de la Delegació us convidem a tots que el treballeu, i ens feu arribar les vostres aportacions.

4. Homenatge a Sor Genoveva. L'estiu passat moria Sor Genoveva Massip, no cal que recordi qui era Sor Genoveva, deixeble de Sant Vicenç de Paül, i de Santa Maria Lluïsa de Marillac, ha estat una persona de referència per tots els que treballen en el món de la marginació. Des de la Delegació l'hem volgut recordar, ho feren el dia 5 de març, en la trobada anual de testimonis entre els pobres. Victòria Molins, amb aquest motiu ha publicat un fulletó a on recull la seva vida, i el testimoni de molts que la van conèixer.

5. També, ha estat notícia en la Delegació, la celebració del 10 anys de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració, les trobades de Caminem Junts en la diversitat, especialment l'excursió de final de curs a Girona amb una participació de gairebé cinc-centes persones, i molt més.

Josep m Jubany

1

Caminem junts en la diversitat

La diversitat s'uneix a Sant Paulí de Nola Barcelona, 24 de gener de 2016

Totes les comunitats cristianes de Barcelona van reunir-se el passat diumenge 24 de gener, amb motiu de la Jornada Mundial de Migrants i Refugiats. Un dia familiar i proper entre cristians procedents de diferents països i amb diferents cultures. També van assistir els membres de la Pastoral Social, com el delegat, Josep Maria Jubany, els representants de les diferents comunitats, així com l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, que es va sumar a tota la jornada de germanor i va presidir la celebració de l'Eucaristia.

Comunió cristiana

"Sóc a la porta i truco. M'acolliras?" Així es titulava la trobada, organitzada per la Pastoral Social de l'Arquebisbat de Barcelona, amb l'entitat Caminem Junts en la Diversitat. Va tenir lloc a les 11 h, quan tots els feligresos de les diferents confessions van trobar-se davant la parròquia i van encetar junts la jornada, esmorzant amb una xocolatada.

A les 12.30 h, començava l'Eucaristia a l'església de Sant Paulí de Nola, amb la participació de les diferents comunitats, entre les quals hi havia la polonesa, la guineana, la xinesa, la llatina, la filipina, entre d'altres, que amb la seva assistència van fer ressò de la riquesa multicultural i la diversitat que engran-deix l'Església.

Homilia

L'arquebisbe, Mons. Joan Josep Omella, va presidir la cerimònia, concelebrada amb els diferents preveres de les comunitats cristianes i pel delegat diocesà de Pastoral Social, Mn. Josep M. Jubany.

L'arquebisbe, amb un tarannà proper i familiar, va començar l'homilia adreçant-se als nens i preguntant-los "què li demanarien a Jesús?", captant la seva atenció. Va continuar expressant la seva satisfacció davant l'aglutinació de tantes i tantes persones que, tot i ser d'origens diversos i amb tradicions diferents, s'unien per pregar.

Omella, aprofitant que aquesta Jornada Mundial de Migrants i Refugiats prenia un sentit molt especial, degut a la crisi de refugiats, va dedicar unes paraules a tots els "que truquen a les portes de la vella Europa, fugint dels estralls de la guerra".

Lleure i pregària

Després de la celebració, tal com marca la tradició d'aquesta jornada, van dinar tots plegats. El menjar el van posar les diferents comunitats, algunes amb plats típics del seu país. L'arquebisbe Omella, es va sumar també a l'àpat, degustant els diferents plats i intercanviant xerrades entre els comensals.

A la tarda no va faltar un petit espai de lleure, organitzat pel col·lectiu Caminem Junts en la Diversitat, on en diferents grups es van practicar la comunicació i l'expressió, fent diferents representacions teatrals.

La jornada va concloure amb una pregària dels assistents per a tots els refugiats que en aquests temps viuen fora de les seves cases i lluny de la seva terra. Una pregària perquè tot aquell que es trobi en aquesta situació, quan truqui a la porta en un lloc desconegut, trobi l'acollida càlida que tothom mereix.

Convivència a Girona Girona, 5 de juny de 2016

Excursió de Caminem Junts en la diversitat

Com ja és habitual, al final de curs Caminem Junts en la diversitat, organitzar una sortida de convivència entre les diferents comunitats de migrants i persones que pertanyen a comunitats parroquials a on hi ha una presència significativa de migrants.

Aquest any la sortida va tenir lloc el diumenge cinc de juny, i es visità el poble de Pals, i la ciutat de Girona, el nombre d'assistent fou de gairebé cinc-centes persones, uns 8 autocars. Hi participaren membres de la comunitat xinesa, filipina, llatinoamericans, guineans, i de parròquies com les del Bon Pastor, del Carme, santa Anna.

La sortida fou a les 8 del matí de la Plaça de la Universitat, i amb molt bon humor. La primera parada fou a Pals i es visita aquest preciós poble de L'Empordà, i després es dirigirem a Girona, a on anaren a dinar a la Devesa i a la tarda, a les cinc se celebra l'Eucaristia, a la Catedral. Eucaristia que fou presidida pel Sr Bisbe de Girona, Mons Francesc Pardo, i concelebrada pels sacerdots que participaven en la sortida. En l'Eucaristia, s'utilitzaren les diferents llengües pròpies dels grups que participaven. Es proclamaren frase de l'Evangeli en diferents idiomes, i també s'interpretaren cants litúrgics propis de cada comunitat..

Acabada l'Eucaristia, i gràcies a la gentilesa dels responsables de la Catedral Gironina, es visità la Catedral i el seu Museu.

La fotografia de grup a les portes de la Seu Gironina, posar punt final en aquest dia de convivència.

Cal manifestar el nostre agraïment a totes les persones que col·laboraren en la seva realització, no és senzill organitzar una sortida amb cinc-centes persones. Exigeix una gran preparació.

I sobretot el nostre agraïment més sincer al Sr Bisbe de Girona, i als responsables de la Catedral, no tant sols per les facilitats que ens van donar, sinó i molt especialment, per l'acollida i acompanyament durant tota la tarda.

Tornaven cap a les 8 de la tarda a Barcelona .

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

Deu anys de treball de la Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants

Santa M^a del Pi, Barcelona, 21 de març de 2016

S'han complert deu anys des que un grup d'organitzacions i moviments cristians de l'arxidiòcesi de Barcelona decidim crear un espai permanent de coordinació i reflexió entorn del fet migratori: la Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants.

Val la pena recordar que a principi dels anys 2000 es va començar a produir una gran entrada d'immigració estrangera a Catalunya, sobretot extracomunitària. Els estudis evidencien un increment d'un milió de persones de nacionalitat estrangera a Catalunya entre 2000-2009, per a una població total de 7,5 milions. Naturalment això ha suposat un enorme impacte en la societat i un repte extraordinari. Alhora, això ha tingut una seriosa repercussió en la vida i la missió de l'Església, i obligava a una gran reflexió.

Ara bé, el detonant per portar-nos a establir un espai d'acció comuna van ser els tancaments de diversos col·lectius de persones sense papers a diverses esglésies de Barcelona que van tenir lloc entre 2002 i 2005, abans dels quals es van produir posicionaments públics no sempre coincidents entre algunes entitats o comunitats catòliques.

Per això, la tardor de 2005 comencem a reunir-nos regularment representants d'una vintena d'entitats molt diverses: entitats d'acció social com Caritas, la Unió de Religiosos de Catalunya, congregacions i comu-

nitats religioses, moviments d'acció catòlica, la Fundació de l'Escola Cristiana, organitzacions com Justícia i Pau, Cristianisme i Justícia o les delegacions diocesanes de Barcelona de pastoral social i pastoral obrera, entre d'altres, i convidant també a organitzacions i comunitats d'àmbit evangèlic i ortodox.

Des del primer moment ens marquem un triple objectiu. En primer lloc, constituir una xarxa de solidaritat, intercanvi d'informació i coordinació, especialment enfront de situacions concretes inesperades o conflictives davant les quals fos necessari reaccionar com a entitats cristianes. En segon lloc, amb una visió més a llarg termini, crear un espai permanent per reflexionar de forma conjunta, des de la nostra experiència i acció concreta i amb una perspectiva evangèlica, sobre les dimensions del fenomen migratori i els reptes que planteja tant a la nostra societat (legals, econòmics, polítics, laborals, culturals, educatius...) com a l'Església (pastorals, organitzatives...). I, com a tercer objectiu, probablement el més important, ens vam proposar tractar de ser una veu pública cristiana, al més representativa possible, al servei de la convivència, la integració social i el respecte de la dignitat transcendent i els drets de les persones.

Al llarg d'aquests deu anys, la Plataforma s'ha ocupat a fons d'una gran diversitat de qüestions: les dificultats de la integració social dels col·lectius immigrants, el repte de la diversitat cultural i religiosa, els prejudicis, xenofòbia i actituds de rebot d'una part de la ciutadania i els grups polítics que l'alimenten o se n'aprofiten, les problemàtiques dels menors immigrants no acompanyats o també, molt particularment, les problemàtiques que afecten les persones sense papers, com les polítiques d'internament i expulsió, els assentaments en condicions infrahumanes i altres situacions d'exclusió social, les polítiques espanyoles i europees de control de fluxos i fronteres i les seves greus conseqüències...

Com a fruit d'aquest treball, la Plataforma ha anat publicant periòdicament breus posicionaments, notes de reflexió i articles d'opinió, tant a través dels seus propis canals com en els mitjans de comunicació. En aquest sentit cal destacar, a més de reflexions sobre temes específics, els nostres posicionaments dirigits a les candidatures de les diferents campanyes electorals. Hem organitzat també debats públics i conferències sobre aquestes qüestions, i promogut o participat en iniciatives col·lectives (manifestacions, concentracions, trobades d'oració...). Amb tot això, el nostre objectiu ha estat tractar de sensibilitzar, neutralitzar prejudicis i pors, i promoure actituds favorables a l'acolliment, l'hospitalitat i la integració, tant en l'opinió pública en general com, molt especialment, en les nostres comunitats cristianes.

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

També hem tractat d'oferir la nostra col·laboració amb els poders públics davant situacions concretes conflictives i contribuir a la definició de polítiques o elaboració de lleis relacionades amb totes aquestes problemàtiques. Per a això hem tractat de mantenir un contacte permanent amb la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona, amb diferents representants parlamentaris o amb els mateixos partits polítics. En aquesta línia, cal destacar la nostra participació en el Pacte Nacional per a la Immigració, aprovat a Catalunya per ampli consens social l'any 2008.

Així mateix, quan ho hem cregut necessari hem alçat la nostra veu enfront de projectes legislatius o decisions

polítiques que hem considerat inacceptables des de la perspectiva dels drets humans i la dignitat de les persones. És el cas, per exemple, de la lamentable exclusió de les persones sense papers de la sanitat pública, l'intent d'establir sancions penals als qui donessin assistència a aquestes persones, les greus vulneracions de drets humans a les fronteres del sud d'Europa i als centres d'internament d'estrangers (CIE), qüestionant la seva mateixa necessitat i legitimitat democràtica.

Pel que fa als CIE, la Plataforma va sol·licitar a la delegació del Govern a Catalunya la possibilitat de poder visitar als interns amb una finalitat de suport i acompanyament. Després de repetides negatives i dificultats, finalment es va aconseguir l'autorització perquè un grup de voluntaris de la Plataforma, coordinat per la Fundació Migra Studium, comencés a desenvolupar aquest treball.

Avui dia la Plataforma segueix molt viva i amb molt treball per davant. Certament, les característiques del fenomen migratori són avui molt diferents a les del moment en què va sorgir la Plataforma. Actualment l'entrada de població estrangera és comparativament molt escassa i assistim més aviat a una situació d'emigració i reemigració, amb pèrdua neta de població.

Malgrat això, és evident que hi ha encara reptes molt importants. Entre d'altres, cal destacar la irracional intenció política de seguir mantenint les nostres fronteres completament tancades, generadora de molt sofriment i violència. Alhora, cal seguir treballant en favor de l'acolliment i l'adequada integració social, en un context d'una enorme pluralitat cultural i religiosa i de persistents actituds de por i rebuig, i també els fenòmens d'exclusió social i desigualtat que pateixen encara importants col·lectius. A això cal afegir la greu crisi de refugiats d'Orient Mitjà i Àsia, davant la qual els governs europeus han reaccionat amb una increïble malaptesa i egoisme. Això ens obliga, com a ciutadans i com a Església, a alçar la nostra veu per exigir un veritable acolliment i l'establiment de vies segures que garanteixin el dret d'asil i el respecte els drets humans dels refugiats.

Per tot això, la Plataforma segueix molt preocupada d'oferir una resposta evangèlica a l'altura de les circumstàncies. I el nostre particular desig en aquest moment és ser capaços d'incidir més eficaçment a favor de la sensibilització, la conscienciació i l'educació, especialment a l'interior dels mateixos àmbits cristians, que faci possible una societat més acollidora, fraternal i hospitalària.

*Eduard Ibáñez
Coordinador de la Plataforma
d'Entitats Cristianes amb els
Immigrants
Director de Justícia i Pau diocesana
de Barcelona i president de la
Comissió General Justícia i Pau a
Espanya*

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

Nota amb motiu de la Jornada mundial dels refugiats

Barcelona, 17 de juny de 2016

La Plataforma d'Entitats Cristianes amb els immigrants, que aplega des de l'any 2005 més d'una vintena de col·lectius i organitzacions, s'ha adherit a les mobilitzacions organitzades amb motiu de la propera Jornada Mundial del Refugiats que tindrà lloc el proper dia 20 de juny.

En particular, la Plataforma s'adhereix i anima a la participació a la manifestació a Barcelona organitzada per la Plataforma Stop Mare Mortum el proper diumenge dia 19 de juny a les 18h a la Plaça Universitat, amb el lema "Obriu fronteres, volem acollir" així com al manifest impulsat per aquesta jornada. Trobareu la informació en el següent enllaç <https://stopmaremortum.org/setmanadelluita20j/>

Així mateix la Plataforma convoca a participar de la vetlla de pregària organitzada per la Comunitat de Sant'Egidio i altres entitats, que tindrà lloc el proper dimecres dia 22, a les 20h, a la Parròquia dels Sants Màrtirs Just i Pastor, amb el lema "Morir d'esperança", en memòria de les víctimes dels viatges cap a Europa.

Amb aquesta adhesió, la Plataforma vol fer una crida a la societat catalana a treballar en favor de l'acollida, la protecció, els drets humans i la integració de totes les persones refugiades i emigrades, així com a incidir sobre la Comunitat internacional per tal que s'afrontin seriosament les causes dels conflictes armats, la inseguretat i la pobresa que provoquen la sortida de milions de persones dels seus països d'origen.

La Plataforma és formada actualment per aquestes entitats

ACO, Caritas, Cintra-Benallar, Con Vi Vim, Cristianisme i Justícia, Cristians pel Socialisme, Delegació de Pastoral Obrera de Barcelona, Delegació de Pastoral Social de Barcelona, Ekumene, Fundació Escola Cristiana, Fundació Migra-Studium, Fundació Viarany, GOAC Barcelona-Sant Feliu, Grup de Juristes Roda Ventura, JOC, Justícia i Pau, Interculturalitat i Convivència, Mans Unides, Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, Parròquia de Santa Maria del Pi, Religioses dn Barris, Unió de Religiosos de Catalunya (URC), Bayt-Al-Thaqafa, Iniciatives Solidàries, Fundació La Salut Alta i Comunitats de Vida Cristiana a Catalunya.

Les Creus de Sant Jordi reconeixent la contribució de l'Església

Barcelona, 25 d'abril de 2016

Al Palau de la Generalitat de Catalunya, el dia 26 al vespre, el Molt Hble. Carles Puigdemont, President de la Generalitat, ha lliurat la Creu de Sant Jordi a 27 personalitats i 13 entitats que s'han destacat en el servei a Catalunya en el pla cívic i cultural.

L'arquebisbe de Tarragona i Primat, Mons. Jaume Pujol; l'arquebisbe emèrit de Barcelona Cardenal Lluís Martínez Sistach; i el Vicari Episcopal, Mons. Cuadrench, en representació de l'arquebisbe Omella, manifestaren la presència de l'Església a Catalunya acompanyant els guardonats.

La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona o una entitat per part de la Generalitat de Catalunya. La distinció es va crear el 1981 amb la finalitat de distingir les persones naturals o jurídiques que, pels seus mèrits, hagin prestat serveis destacats a Catalunya.

La Gna. Maria Victòria Molins, religiosa de la Companyia de Santa Teresa de Jesús i voluntària social, ha estat guardonada "pel seu compromís amb les persones desfavorides, singularment des del barri del Raval de Barcelona. Implicada en l'evolució de l'Església, el seu llibre Alexia. Experiència de amor y dolor vivida por una adolescente (1986) va inspirar al director Javier Fesser el film Camino. La seva trajectòria va ser reconeguda el 2015 amb el 32è Premi Internacional Alfonso Comín".

Entre les entitats, ha rebut la Creu de Sant Jordi, en forma de placa, la Fundació Pere Tarrés "pel conjunt del seu treball en el foment de l'educació en el temps lliure, el voluntariat, la millora de la intervenció social i l'enfortiment del teixit associatiu. Amb el temps, aquests camps s'han ampliat a altres aspectes de l'acció social, com la formació, la recerca i la gestió. Entre els seus nombrosos serveis, gestiona una àmplia xarxa d'albergs i cases de colònies i disposa de la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés dins de la Universitat Ramon Llull".

La Sala Cabanyes, Secció Teatral del Centre Catòlic de Mataró, ha estat guardonada "en el centenari de la seva creació i de la primera representació d'Els pastorets de Mataró, un espectacle popular molt arrelat a la memòria de la capital del Maresme. I també en reconeixement al seu paper integrador i de defensa de la llengua, la cultura i les tradicions catalanes. El teatre actual, inaugurat el 1933, ofereix una programació estable i és un espai de formació de professionals de les arts escèniques".

També ha rebut la Creu de Sant Jordi, l'Associació Caramelles del Roser de Sant Julià de Vilatorrada, "per promoure la memòria i l'activitat d'una festa osonenca que, com a valuosa expressió de la música tradicional, es remunta al 1590. Les Caramelles del Roser tenen característiques singulars, com la indumentària o el cant dels goigs del Roser. En el tombant del segle XIX al XX van atreure l'atenció de reconeguts folkloristes. Actualment, la seva colla caramellaire té un dels repertoris més amplis del país, que inclou des de festeigs a cants religiosos, passant per les corrandes de temàtica política i social".

Tarraconense

Pastoral pels marginats

Un record de la filla de la caritat que va ensenyar què és estimar i va plantejar el gran interrogant de l'obra social

Barcelona, 5 de març de 2016

Encara no fa un any que Sor Genoveva Masip va morir, un dels referents clars de l'obra social de l'Església a Barcelona. "Faltava un reconeixement per part de l'Església" explica Victòria Molins, qui va aprendre d'ella servint juntament els més necessitats, aquells oblidats a les perifèries. És per això, per la seva tasca i el seu llegat, que aquest 5 de març, el Secretariat de marginació de Barcelona va celebrar la trobada 'Testimoni entre els pobres'.

Cada any es dedica la jornada a algun treballador difunt l'any anterior, i enguany s'ha dedicat a aquesta germana de la caritat, que va ensenyar a "mirar amb els ulls de Déu". Es dedica sempre la jornada a aquells que han de ser "miralls de conducta per a tots aquells que treballem en el món de la marginació", explica Molins.

L'acte va tenir lloc al Col·legi de les Teresianes (c/ Ganduxer, 85, Barcelona), el qual va començar amb una conferència del bisbe Sebastià Taltavull sobre la misericòrdia. Seguidament, es va donar pas a una taula rodona amb persones que han conegut a Sor Genoveva. Entre aquestes Albert Sabater, actual director de l'Obra Social Lluïsa Marilla; Rosa Mendoza, representant de les germanes paules i escriptora de la seva biografia; Montserrat Cobache, educadora a l'Obra Social i un representant de tots aquells a qui Sor Genoveva va ajudar, Jesús Atacho.

"Parlant de misericòrdia"

El bisbe Mons. Sebastià Taltavull va dedicar una conferència sobre la misericòrdia, a Sor Genoveva Masip, una mestra que "ens ha d'obrir el cor a una realitat que observant-la amb fe i amor, hi hem de poder descobrir quina és l'essència i la força del cristianisme", va dir. D'aquesta manera va començar el bisbe introduint a la filla de la caritat, "un testimoni entre els pobres" i una dona plenament "seduïda de misericòrdia".

"Lluitadora", recordava també Taltavull, destacant així, el seu paper sempre a favor dels més necessitats. Una posició en consonància a l'Evangeli, que va desenvolupar, dia a dia, i que l'ha dut a ser un exemple en la tasca social i en l'Església. Una dona, que avui dia es recorda i esdevé "un reclam que no ens pot deixar tranquils", va afegir.

A partir d'aquesta introducció, el bisbe Taltavull va anar desgranant la paraula misericòrdia, assimilant els trets bàsics d'aquesta

que han acompanyat a Sor Genoveva en la seva tasca social, també reconeguts en el Papa Francesc, "un home totalment seduït de misericòrdia". Va destacar la crida que el Papa fa entorn "la pau, l'exercici dels drets humans, així com, la solidaritat amb aquells relegats a les perifèries geogràfiques i existencials", una tasca que va anar sempre de la mà de Sor Genoveva Masip. És per això que, tal com va expressar el Bisbe Taltavull, "parlar de Sor Genoveva, és parlar de misericòrdia".

Pastoral pels marginats

L'interrogant de caritat

Tots els interventors de la taula, van fer arribar aquell record que Sor Genoveva Masip ha deixat, pel qual se la recorda i continua en el cor de tots aquells que va conèixer. Eduard Sala, excol·laborador de Sor Genoveva a l'Obra Social Santa Lluïsa Marillac, el qual va succeir-la en la direcció, coincideix en la necessitat d'aquest homenatge. "Es tracta d'una responsabilitat que tenim tots- explica Sala-, per a recordar el seu llegat", que "em va canviar la manera de mirar". "Ella estimava des del minut zero i amb la seva forma d'actuar ens plantejava un interrogant que avui encara perdura: l'estimació que mostrem als altres, és suficient?"

Dedicat a Sor Genoveva

Durant l'acte es va presentar el llibret sobre Sor Genoveva escrit per Victòria Molins. En el qual vol plasmar el seu record, el d'aquesta "Santa" específica la teresiana, la qual va ser per ella, la seva "mestre de tendresa" i qui va marcar-li el camí de com ha de ser el servei als altres.

La primera part del llibre és un recull de tot allò que es va publicar quant la seva mort, així com, altres escrits de Sor Genoveva de diversos mitjans escrits. En segon lloc, destaca l'acció solidària que va desenvolupar com a germana de la caritat, recalcant l'obra social Santa Lluïsa Marillac. En aquest bloc, entra també en el testimoni que va deixar, centrat en aquesta incondicional estimació cap a tothom, i en l'esperança en l'altre.

Presentació del llibre "Tornem a Jesús als pobres" fruit de les reflexions de diverses entitats socials d'Església entorn l'evangelització dels més necessitats

Barcelona, 19 de maig de 2016

"Hem acaparat Jesús i l'Evangelí, l'hem emmotllat a la nostra societat burgesa, ha perdut la salabor i l'hem convertit en una moral i en un súper espiritual". Aquesta és l'afirmació base a partir de la qual es configura el discurs del llibre 'Tornem Jesús als pobres', d'Oriol Xirinacs, presentat aquest dijous al vespre a Cristianisme i Justícia.

Una obra que més que un llibre "és un document de treball". Fruit del neguit de Xirinacs i la Pilar Malla, el Secretariat Diocesà per la Marginació va endegar durant uns mesos unes sessions de treball amb gent que treballaven en el camp de la marginació. Com retornar Jesús als pobres? Com explicitar la font i el rerefons del compromís i l'ajuda als més febles? Xirinacs va anar prenent apunts d'aquestes sessions i al cap d'un cert temps va presentar al grup les conclusions pròpies. "Calia posar aquella reflexió a l'abast d'altres i d'això va néixer el llibre". Amb voluntat de suscitar debat, reflexió, "i ganes de posar en marxa una pastoral dels marginats amb actitud evangelitzadora", es va demanar l'edició al CPL.

El títol ja diu molt. "Jesús és dels pobres", ha afirmat Josep M. Jubany del Secretariat per la Marginació, "si no el tenen i els hi prenem, els hi hem segrestat el que per a ells és molt important". Jubany és conscient que sovint als pobres "els hi donem moltes coses però potser no els hi tornem allò que és essencial i al que tenen tot el dret".

Donar el que és més valuós

Mercè Solé, del CPL i treballadora social vinculada durant anys a Càritas, ha posat sobre la taula la dificultat de fer-li un lloc al pobre, més enllà dels beneficis que com a usuaris poden rebre: "De vegades ens és més fàcil omplir el pobre amb coses però no sempre de les coses que li fan falta, sinó de les coses que a nosaltres ens sobren, i en canvi ens costa molt més de fer-los lloc a la nostra vida relacional i de veïnatge, i a la nostra comunitat cristiana".

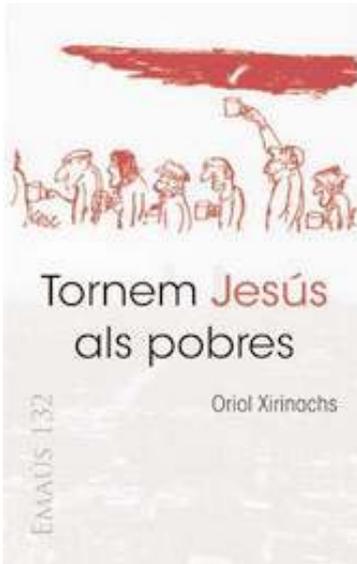
Se'ls dona tot menys el que és més valuós: "l'experiència i l'alegria del Crist Ressuscitat". Solé ha reconegut que es fan activitats per promoure la mútua relació, però que costa molt eixamplar aquesta relació fora del marc estricte de l'activitat. "Quantes vegades les celebracions de Càritas i de les nostres entitats les fem entre voluntaris, professionals i autoritats civils o eclesiaístiques, però mai no hi incloem els usuaris?".

Solé ha expressat unes mancances en l'atenció als febles que van més enllà de cobrir les necessitats bàsiques establertes socialment: "Trobo a faltar que preguem per les persones que atenem, per les seves necessitats concretes, que els escoltem, que ens preguntem per les causes de la seva pobresa, que els oferim espais de relació i acollida sense donar res a canvi".

Les necessitats de la gent sovint van més enllà de la casa, les factures o el menjar. "A tots ens cal reconeixement, valoració, acollida, aprenentatge, aportació als altres". Per a Solé, viure en situació de pobresa "no significa no aportar res als altres, i aquí tenim molt espai per caminar". Si estiguéssim disposats a compartir la vida, "seria més fàcil compartir explícitament la fe".

Tornar Jesús als pobres

Explicitar la font de vida

I amb aquesta idea de fer explícit Jesús als pobres, Pepe Rodado ha interpel·lat els assistents: "N'hi ha prou amb el compromís i el servei a la gent?", Rodado ha expressat que la tesi fonamental del llibre publicat "són intuïcions teològiques de l'Oriol, avalades per la seva vida". Xirinacs afirma que és fonamental tenir una actitud de servei des de la proximitat però que "no n'hi ha prou". "Cal explicitar els motius del perquè estem amb els pobres", explicar quina és la font per estar i viure amb ells, perquè tinguin "la joia de trobar i redescobrir aquesta font i tenir la llibertat d'adherir-se". Qui som nosaltres per retallar el dret dels pobres a conèixer Jesús, "font de vida i felicitat?", ha preguntat Rodado.

Per fer explícita aquesta font cal un context i unes condicions adequades "perquè el missatge sigui entès". No es pot predicar com un producte, com un detergent. Però donar testimoni i parlar als pobres de Jesús demana alhora "compartir la vida amb ells, cal fer-se pobre", com va fer Jesús. I com fer-se pobre? Xirinacs ha recordat que l'Església ja té "uns mestres de pobre-

sa": el padre Paco, Sor Genoveva, o el Germà Adrià.

Tornar als pobres el que és seu

"El llibre ha estat una eina de pregària, quan el llegia em trobava l'Evangelí, és un Evangelí viu, que no és lletra sinó que és vida". Amb aquestes paraules ha definit el bisbe auxiliar de Barcelona, Sebastià Taltavull, el llibre de Xirinacs. Taltavull ha reconegut la dificultat de parlar sobre pobresa, "perquè pobres no ho som". "Parlem de pobresa situats i no des dels pobres", ha manifestat el bisbe, "no podem dir tot el que diem situats sabent que després tenim dinar, tenim sopar i el que ens faci falta".

El que sí té clar Taltavull és que s'ha d'ajudar a sortir d'aquesta situació, "però amb uns motius definits", presentant Jesús i la seva alegria. "L'alegria que és rebuda com a do es fa encomanadissa. Quan dones Jesús als pobres, no dones res teu, els tornes el que és seu".

Comunitats gitanes de culte catòlic: Any de la misericòrdia: necessitat d'evangelitzar amb el cor

Tots coneixem la religiositat del poble gitano, la seva fe en Déu i l'afecte tradicional a l'Església Catòlica. La seva vida errant, fins fa uns anys, pot ser la causa de que aquesta religiositat no s'hagi manifestat en un culte assidu a les pràctiques religioses. La conseqüència ha estat, la manca, gairebé total, d'evangelització del gitano. Avui les coses han canviat, i no pot seguir l'Església com fins ara, preocupant, gairebé exclusivament, d'ajudar en el social i humà, sense un projecte seriós d'evangelització directa. Ha hagut de ser l'Església Evangèlica de Filadèlfia, amb el seu culte "Al · Ielua", la qual s'ha avançat amb un projecte ben organitzat d'evangelització protestant. No hem lamentar-ho, sinó sentir-nos més obligats a oferir el missatge cristià complet, posant-hi l'esforç, sense deixar d'ajudar en la seva promoció cultural i humana. Alguns gitans catòlics, allunyats, ens recreen el paternalisme de l'Església (repartiment de roba o aliments) i de la poca inculcació de l'Evangelí en la seva cultura i idiosincràsia.

Benvolguts Rectors, Capellans i Consells Parroquials, des del Secretariat de la pastoral Gitana, sabem dels vostres esforços pastorals en aquesta cruïlla dels temps que ens toquen viure. Agraïm i valorem el vostre acostament als gitans (tant nacionals-kalos, com nouvinguts de l'est d'Europa), des dels serveis generosos de les Càritas parroquials, no només des de la Caritat sinó també des de la justícia social dels vostres Despatxos. I us Animem a seguir evangelitzant, no només "implícitament" des de l'assistència humana i material, sinó també a seguir anunciant-a Jesús de forma explícita i directa, missionera i profètica, convidant als nostres germans gitans a la Catequesi, celebració del Baptisme, Matrimoni, Unció dels Malalts, Misses de Difunts, i altres activitats parroquials. Donar petites passes, amb discreció i cautela, però també amb valentia i claredat, caritat i tolerància davant les actituds fanàtiques i sectàries. Perquè els nostres germans gitans catòlics se sentin part activa de la seva Església (on no hi ha païos ni gitans, gentils ni pagans) i els allunyats trobin mans esteses i portes obertes. Des del nostre reconeixement i agraïment.

Nosaltres estem allí, a les perifèries existencials. Les de la pobresa física i real i les de la pobresa intel·lectual de les que ens parla el Papa Francesc. Aquesta realitat és la que ens trobem i ens hem posat al servei de l'Església els agents de pastoral gitana, gitans i no gitans.

Des del Secretariat de Pastoral gitana de Barcelona i seguint el nostre Pla pastoral proposat aquest 2016, hem posat l'accent en la pastoral propera, de proximitat, de gitano a gitano, un per un, seguiment i acompanyament a una família, de la llar a la Parròquia.

La Parròquia com una Comunitat, Poble de Déu i no com a dispensador de serveis (ONG) als gitans, subjectes d'ajut, és la que ens envia als gitans que busquen ajut material o demanen els sacraments. I el Secretariat els acompanya des de la proposta "Catequesi si; Sacraments no" en el procés de reconversió a la fe dels seus pares. És un procés llarg i complex, pas a pas, persona a persona, des del catecumenat als gitans adults a les seves llars.

Ajudats per l'experiència dels grups de "Cursets de Cristiandat", Grups Alpha, Renovació Carismàtica i Camí Neocatecumenal, anem buscant *els llocs i els moments d'aplicació missionera i profètica d'aquesta proposta evangelitzadora*.

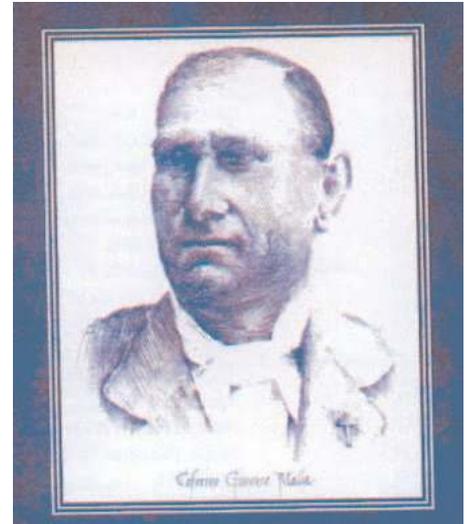
Pastoral gitana

El Secretariat tracta de pal·liar la no existència a les parròquies d'una pastoral específica pels gitanos a llocs on existeix una presència important d'aquestes persones. Tot i que tenen contacte amb la comunitat gitana a través de la feina important que desenvolupa Càritas.

La creació d'equips parroquials recolzats pel Secretariat per l'evangelització dels gitanos és una de les nostres fites. És una línia en la que seguim treballant.

Animem a que cada un de nosaltres, gitanos i no gitanos, a donar el més valuós que tenim que és la nostra pròpia persona, encara que moltes vegades no sapiguem on anar davant les dificultats del nostre apostolat. Crist ens ajudarà tal i com ho va fer quan Pere s'ofegava i caminarem sobre les aigües per sobre de les nostres limitacions i circumstàncies.

No ens oblidem que tenim al beat Ceferino que intercedeix per nosaltres i, si Déu vol, aviat tindrem a la serventa de Déu Emilia Fernández alçada als altars. Demanem que intercedeixin ells davant Déu per nosaltres i perquè la nostra pastoral sigui veritablement una pastoral evangelitzadora de tots els gitanos en les seves diferents realitats.

*Jesús, hijo de Dios vivo,
Tú nos dijiste que guiados por tu Espíritu,
Pidiésemos al Padre en tu Nombre:
Queremos estar disponibles a tu voluntad para que tu Reino se ensache,
Cada vez más, aquí en la tierra.*

*Y danos la fortaleza necesaria para ser fieles a esta misión que nos has encomendado:
Anunciar y compartir tu Nombre
Con nuestros hermanos, los gitanos,
Y con todos los hombres, hoy y siempre.*

*Que tu Espíritu nos guíe
Para que, orando y trabajando,
No caigamos en la tentación.*

*Haz que no nos resistamos a vivir en tu Gracia,
Para conocerte más y mejor cada día.*

*Por intercesión de Ceferino,
Amigo tuyo y hermano nuestro,
En el cual has hallado tu complacencia,
Te confessamos Señor de la Vida,
Compañero de camino, Dios de paz.*

*Y con María, la Virgen María, te decimos:
Hágase en mí según tu palabra*

Curso Alpha Prisiones en el C.P. Joves

gener de 2016

Como surgió el curso Alpha?

Desde el Santuario de San Ramón, en Lleida, el Padre Vicente Zamora, maestro de novicios Mercedarios presenta la propuesta junto con la delegada de Evangelización de Solsona, María Teresa Valero, al capellán del Centro Penitenciario de Joves i Director del SEPAP. Esto ocurre dos semanas antes de Navidad del 2014. Se estudian posibilidades o voluntarios con quien podemos contar y se presenta el proyecto al Centro Penitenciario. A mitad de febrero se da el visto bueno desde Dirección General para realizar el proyecto.

El Curso Alpha empieza el 9 de Marzo del 2015. Hemos tenido 15 sesiones todos los lunes hasta el 8 de junio. Y un retiro especial el día 1 de mayo (desde las 10,30 de la mañana hasta las 19,00h.) Han participado 30 internos de los cuales 3 causaron baja por libertad o conducción a otras cárceles. Se desarrolla en torno a una cena (en este caso una comida), al final de la cual se imparte una catequesis y luego trabajos por grupos de reflexión.

En cuanto a una evaluación de lo que ha sido el Curso Alpha Prisiones: en la trayectoria que llevo como capellán de prisiones (18 años) es el mejor método de evangelización que he podido conocer hasta ahora. Reúne y recopila las necesidades de la persona y más concretamente del preso. Las enumera, las analiza y busca soluciones reales. Es un progresivo anuncio de la BUENA NOTICIA. Se experimentan la escucha, la participación, el compromiso (tanto personal como grupal), un primer descubrimiento de la oración, de la PALABRA DE DIOS, de los sacramentos y una experiencia humana de servicio y de estar atento a las necesidades de los demás.

Como ha sido la primera vez que se ha hecho un Curso Alpha en Prisiones, hemos descubierto muchas cosas que se podrían mejorar. Pero esto no hubiera sido posible si no se hubiera realizado. Las charlas deben profundizar más en la vida del preso tocando realidades diarias de la cárcel y buscando solución para el día a día. El impacto de regresar del tiempo de curso Alpha a las celdas es fuerte. Se debe ofrecer vías o herramientas para aminorar el golpe.

Todo curso Alpha se desarrolla en torno a una cena-banquete-festivo. En la cárcel de jóvenes, para facilitar la participación de más gente y evitar mayores problemas que supondría una cena, lo hicimos en torno a una comida. Para ellos disponíamos de un módulo que a las hora de la comida quedaba vacío y nos facilitaba la estancia, asilamiento y desarrollo sin ruido ni interferencias del régimen ordinario de la prisión. Concretamente desde las 13,15 horas hasta las 15,45. Pero a la vez la comida era la mayor dificultad, pues debía ser una comida: "diferente, especial, festiva, y alegre". Teníamos el local, los adornos, los vestidos de fiesta (todos internos y voluntarios acudíamos de gala) pero nos faltaba el contenido y calidad de la misma comida ... Hablando con el equipo directivo se propició poder entrar comida debidamente homologada desde un servicio de catering. Ello ha supuesto un gasto bastante considerable: 3,500 euros. Pudo ser posible gracias a una beca "P. Bienvenido Lahoz" otorgada por los Mercedarios. Desde aquí nuestro agradecimiento a las Becas P. Lahoz. Lo mismo agradecer la colaboración en todo momento del equipo directivo de Joves, personal de oficinas, de vigilancia y educadores.

Agradecer a los sacerdotes que vinieron para facilitar recibir el sacramento de la reconciliación, la efusión del Espíritu Santo, o la oración de sanación. Y cómo no, la visita de nuestro Obispo, Mn José Angel Saez, y de Mn. Xavier Novell, obispo de Solsona. En mi opinión el Curso Alpha debería hacerse en todas las prisiones. No dudo que se realizará, sobre todo fuera de Cataluña. Allí es más fácil preparar una paella o hacer una barbacoa para comer todos y sin tanto gasto. Pero como dicen los presos: Es lo que hay!

Us reproduïm un fragment d'un article de Pablo J. Ginés, publicat al Forum Libertas on s'explica detalladament el funcionament d'aquests cursos:

"Un anuncio en una sala de cine: un futbolista marca un gol decisivo, una modelo deslumbra en la pasarela, un escalador alcanza una cima y contempla la inmensidad de las montañas. Son rostros famosos, conocidos en Inglaterra, son triunfadores. Miran a la cámara, sonríen sí, pero preguntan: "¿hay algo más en la vida que esto?" "Curso Alpha; explora el significado de la vida", dice una voz en off. Y en pantalla una dirección: alpha.org El año pasado 2 millones y medio de personas vieron los anuncios de Alpha en los cines ingleses, en un país donde hay más musulmanes los viernes en la mezquita que anglicanos los domingos en la iglesia nacional. Pero esto puede cambiar. A lo largo de los años, más de 2 millones de ingleses han hecho el curso Alpha, y se calcula que otros 5 millones de personas lo han realizado en el resto del mundo. Llegan numerosos adultos a los párrocos anglicanos queriendo bautizarse o confirmarse porque "encontré a Dios en un curso Alpha". El 22% de los adultos en el Reino Unido ya sabe lo que es Alpha: saben que es un curso para "explorar" la propuesta cristiana, con buena comida, charlas, café y té, haciendo amistades. "Dialogar sobre el cristianismo en un entorno que sea acogedor para el no creyente y el que no va a la iglesia", insisten los manuales de Alpha.

La "fórmula de Alpha"

Alpha es eficaz porque está diseñado para apelar a la persona en sus diversas facetas: la dimensión sociable (cada sesión Alpha incluye una cena en la que está prohibido hablar de religión), la dimensión intelectual (se imparten muchas charlas -o se ponen en vídeo- tratando temas básicos para entender el cristianismo y posibilitar una opción plena por él) y la dimensión experiencial (avanzado ya el curso, se reza y se anima a la gente a tener experiencia espiritual del amor de Dios, abrirse a "sentir a Dios").

A unos lo que les atrae son las cenas, a otros les gustan los argumentos, muchos son impactados por la experiencia espiritual, pero nadie se siente juzgado, atacado, regañado o fuera de sitio. Todos agradecen conocer gente con la que hablar de "las cosas importantes de la vida". La fórmula de Alpha es "tratar a los invitados como anfitriones: que se sientan muy a gusto".

Pastoral penitenciaría

“Como anfitriones con sus invitados”

Las veladas de Alpha muchas veces no se celebran en las parroquias, sobre todo si las instalaciones parroquiales son frías, inconfortables, si no son acogedoras. Un comedor grande de una casa, adecuadamente ambientada, o una gran sala en un restaurante, pueden ser una opción. El concepto es “que sea acogedor y que no sea clerical”. Una parroquia puede servir si se ambienta adecuadamente.

Tras la cena (que debe ser una “buena cena”, con primer plato, segundo plato, postre, en cantidad y calidad), se imparte la charla. Si no se tiene un conferenciante adecuado, se pone el vídeo con una enseñanza impartida por Nicky Gumbel, el “diseñador” de Alpha y máximo responsable de la parroquia Holy Trinity Brompton, la sede de Alpha, en Londres.

Tras la enseñanza, los asistentes se reúnen en grupos pequeños, por lo general 8 invitados (que perfectamente puede ser gente alejada de la fe en su mayoría), con dos responsables del grupo y dos ayudantes. Mientras toman té, café y pastitas en un ambiente distendido, charlan sobre lo que han oído.

Hablar en libertad

No importa que los invitados digan cosas muy alejadas de la fe cristiana (“esta charla estaba bien, pero Cristo era un ser de otra galaxia y yo me he reencarnado y Dios no existe y además es Mujer...”). Todos deben ser escuchados con respeto y atención. También animados a participar, sintiéndose libres. Para asegurarse están los responsables de grupo. A menudo la pregunta que hacen es “qué sientes acerca de este tema?”, porque todo el mundo puede hablar acerca de sus sentimientos y no hay una respuesta incorrecta: tus sentimientos son los que son. Un invitado puede replicar y refutar a otro -siempre en tono cordial y entre galletitas- pero los moderadores no pueden hacerlo. La enseñanza ya la ha dado el conferenciante: estamos en una época postmoderna y hay que dejar que todos digan “su discurso”.

El moderador -que es siempre un cristiano con las ideas bastante claras- a menudo responde a auténticas barbaridades con un respetuoso “vaya, qué interesante” o un cordial “nunca lo había oído así, gracias”. No es su papel impartir doctrina en las charlas de café, la doctrina ya se ha impartido.

La estructura de un curso Alpha

En sí, las charlas de Alpha ya imparten bastantes contenidos, y son estos:

Cena de Invitación: es una gran cena introductoria; la charla tiene por título “Hay algo más que esto en la vida?”

Sesiones semanales:

Sesión 1: - quién es Jesús? Sesión 2: - por qué murió Jesús? Sesión 3: - cómo podemos tener fe? Sesión 4: - por qué debería rezar? Cómo rezar? Sesión 5: - cómo debería leer la Biblia? Por qué leerla? Sesión 6: - Cómo nos guía Dios?

Tras la 6a sesión suele haber un retiro de uno o dos días, en fin de semana. En el retiro los temas son: quién es el Espíritu Santo?; qué hace el Espíritu Santo? y cómo llenarme de Espíritu Santo?

En este retiro hay ocasión para que quienes lo deseen recen pidiendo que el Espíritu Santo toque sus vidas, o que pidan a otras personas que recen por ellos -por ejemplo, a los líderes y ayudantes, gente de confianza tras 6 sesiones de cenar juntos-. Mucha gente reflexiona y se ve marcada por estos retiros. Para otros es una ocasión de relajarse y divertirse por- que hay mucho tiempo libre y ocasiones para la diversión.

Los que no han acudido al retiro quedan intrigados al ver cómo un encuentro ha impactado a sus compañeros de curso que cuentan sus experiencias. A menudo, personas poco interesadas en los aspectos intelectuales del curso son las más transformadas por la experiencia del retiro.

Sesión 7: cómo resistir el mal? Sesión 8: Cómo podría contárselo a otros? Por qué? Sesión 9: Sana Dios hoy? [en esta sesión no se debate en grupos, sino que se reza por enfermos o gente que necesite oración]. Sesión 10: Qué pasa con la Iglesia? [en esta sesión, ya la última, además de hablar de la Iglesia en general, se explican a los anfitriones las ofertas de la parroquia local; comunidades y grupos, posibilidad de ayudar en Caritas, o en la acogida de inmigrantes, o catequisis de adultos, o ayudar con los niños, etc...]

Gran Celebración Final: es una gran cena, con una banda de música -jazz generalmente- a menudo cerca de Navidad, para celebrar que los invitados han acabado el curso. Se anima a los invitados a traer a sus amigos, parientes, novios, compañeros de estudios o trabajo... No se hace nada “cristiano”, excepto una breve charla sobre “Hay algo más en la vida que esto?”... e invitar a todos a acudir al siguiente curso Alpha.

Además, unos testimonios salen al escenario a explicar en tres minutos como Alpha ha cambiado sus vidas. Se incluye alguno que diga -sinceramente- que “sigo siendo agnóstico, no sé si hay un Dios, pero en Alpha lo he pasado bien, he pensado, he hecho amistades y he cenado muy bien; os lo recomiendo”. Gran parte de la efectividad de Alpha radica en que los invitados de un curso invitan entusiasmados a gente de su entorno; debe haber dos o tres cursos Alpha al año en una determinada parroquia para optimizar su utilidad.

Financiación

Y quién paga todo esto? El curso y la comida, y los manuales que se reparten, son gratuitos para los invitados. Pero se aceptan donativos. A partir de la tercera comilona gratis, la mayoría de la gente se siente moralmente obligada a pagar algo. Si además pasan las semanas y la gente siente que está recibiendo algo que no había encontrado en ningún otro lugar (amistad, fe, compañerismo, escucha...) es normal que muchos sean generosos.

En cualquier caso, una parroquia o movimiento debería siempre estar dispuesta a dedicar dinero para evangelizar. Si mis parroquianos son del tipo que no abren el monedero para apoyar, entonces es que mis parroquianos son precisamente del tipo que necesita recibir un Curso Alpha.

SETEMBRE 2016

- 17.- Coordinació de Caminem Junts en la diversitat (10h) Sant Pau, 101
- 19.- Reunió del Consell de Capellans del SEPAP (11h)
- 22.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau)

OCTUBRE 2016

- 3.- Consell Permanent a les 19.00h al SEPAP Sant Pau, 101.
- 15.- Trobada d'inici de curs dels voluntaris del SEPAP de Barcelona (Seminari de Barcelona, de 9:30 a 13:30).
- 20.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau).
- 29.- Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP al SEPAP (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) a les 9.30h.

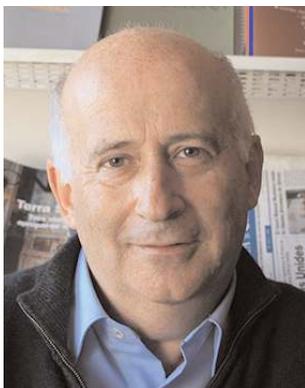
NOVEMBRE 2016:

- 7.- Reunió del Consell de Capellans (11 h.) i Consell Permanent (19.30h) al SEPAP. Sant Pau, 101
- 12.- Reunió del Secretariat pels marginats (10h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau).
- 17.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau).
- Data a determinar. - Coordinació de Caminem Junts en la diversitat (10h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau)

DESEMBRE 2016:

- 5.- Reunió del Consell de Capellans i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) i sopar de germanor.
- 15.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau).
- Data a determinar. - Coordinació de Caminem Junts en la diversitat (10h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau)

Ha mort Mn. Ignasi Marquès

Quan ja estaven a punt de tancar aquesta edició ens arriba la trista notícia de la mort de Mn. Ignasi Marques. Mn. Ignasi fou durant alguns anys delegat de migració i director del secretariat de pastoral gitana del bisbat de Barcelona.

Mn. Ignasi fou un pioner en l'atenció als immigrants, a ell se li deu la creació del primer centre de formació i ajuda als emigrants provinents de l'Àfrica, en la parròquia de Sant Simó i Pau a Mataró.

Viatger infatigable, visità multitud de països africans, posant en contacte molts emigrants amb la seves famílies d'origen. Poliglota, parlava molts idiomes, fet que facilità la seva assistència a congressos i trobades internacionals a on es debatien el fet migratori. Com a director del Secretariat de pastoral gitana, s'esforçà per donar conèixer la vida del beat Ceferino, primer gitano beatificat. Foren moltes les peregrinacions que organitzà a Barbastro, pàtria de patró dels gitans, i també foren molts els articles que publicà sobre ell.

El dilluns Dia 12, en les Muntanyes de Montserrat de forma inesperada li arribà la mort. Segur que aquest darrer viatge el portarà a la plenitud de Déu, i trobarà la pau dels justos.

L'AIXECA'T EN PDF

Per tots aquells que vulgueu rebre el nostre butlletí via e-mail, ens podeu fer arribar un correu electrònic a la nostra adreça i us el farem arribar: delpassocial@yahoo.es

SUMARI

- Caminem junts en la diversitat. (p. 2,3)
- Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants (p. 4-6)
- Pastoral pels marginats (p. 7-9)
- Tornar Jesús als pobres (p. 10-11)
- Pastoral gitana (p.12-13)
- Pastoral penitenciària (p.14-15)
- Agenda primer trimestre curs 2016-17 (p.16)

web de "Caminem Junts en la diversitat":
<http://www.caminemjunts.com/>

Web de la Delegació de Pastoral Social

Delegació diocesana de
Pastoral social

www.pastoralsocial.cat